

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**  
**Національний університет**  
**«Одеська юридична академія»**  
**ГО «Південно-український центр гендерних проблем»**



**«СУЧАСНІ ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ:  
ГЛОБАЛЬНИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ВИМІРИ»**

**«MODERN POLITICAL PROCESSES: GLOBAL AND  
NATIONAL DIMENSIONS»**

МАТЕРІАЛИ IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ  
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ  
**6 – 7 березня 2025 р.**



**м. Одеса**

УДК 323.2+327(043.2)

**За загальною редакцією** президента Національного університету «Одеська юридична академія», доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії правових наук України, академіка Національної академії педагогічних наук України **С.В. Ківалова**.

**Сучасні політичні процеси: глобальний та національний виміри:** матеріали IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Одеса, 6-7 березня 2025 р.) /за заг. ред. С. В. Ківалова. Одеса, 2025. 224 с.

**Modern political processes: global and national dimensions :** proceedings of the 4<sup>th</sup> International scientific and practical internet conference (Odesa, March 6-7, 2025) / Ed. S.V. Kivalov. Odesa, 2025. 224 p.

*Матеріали видано в авторській редакції. Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції.*

|                                                                                                                                 |     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Завгородня Ю., Флоренко М. (Одеса) Вплив кібератак на психоемоційний стан суспільства в умовах гібридної війни.....             | 161 |
| Прохоренко А. (Одеса) Глобалізація і локальна ідентичність: культурно-політичний контекст .....                                 | 165 |
| Омельченко А. (Одеса) Інструменти наднаціонального рівня публічного адміністрування режиму підводної культурної спадщини.....   | 168 |
| Кобетяк Т. (Житомир) Особливості впливу державної політики на релігійну ситуацію в Україні.....                                 | 173 |
| Янішевський О. (Житомир) Проблематика інтеграції цінностей любові в соціально-політичному контексті України воєнного часу ..... | 177 |
| Галупова Л. (Одеса) Іміджеві права політиків .....                                                                              | 181 |
| Мельничук І. (Івано-Франківськ) Вплив спадщини СРСР на державно-церковні відносин в Україні .....                               | 186 |

#### **IV СЕКЦІЯ: НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА ТА СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ**

|                                                                                                                                                               |     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Кормич Б. (The George Washington University, USA) Розблокування судноплавства з українських портів під час війни з РФ: політичні та правові інструменти ..... | 190 |
| Піпченко Н. (Київ) Штучний інтелект на дипломатичній службі США.....                                                                                          | 193 |
| Акопов А. (Київ) Політика Європейського Союзу щодо штучного інтелекту.....                                                                                    | 196 |
| Pronoza I. (Odesa) Cognitive warfare as a new challenge for strategic planning of the national security system.....                                           | 199 |
| Авруцький В. (Івано-Франківськ) Роль безпекових угод у зміцненні обороноздатності України.....                                                                | 203 |
| Юрій А. (Київ) Сучасні аспекти інформаційного протиборства: російський підхід до створення та поширення інформаційних загроз .....                            | 206 |
| Воротілова І. (Одеса) Геополітичний вимір арктичної політики: стратегічні інтереси та роль Скандинавських країн .....                                         | 209 |
| Гевелюк Д. (Одеса) Інформаційна війна у стратегіях гібридної агресії .....                                                                                    | 214 |
| Ястребова В. (Одеса) Інспіровано-зовнішній сепаратизм як інструмент створення квазідержавних утворень в країнах пострадянського простору.                     | 217 |
| Козьмініх А., Коновальчук Т. (Одеса) Роль кібербезпеки у розвитку міжнародних конфліктів .....                                                                | 221 |

### **Проблематика інтеграції цінностей любові в соціально-політичному контексті України воєнного часу**

Повномасштабне вторгнення росії до України призвело до загибелі численної частки українського народу й поставило під загрозу існування України на політичній карті світу. Разом з тим, українці зіткнулися з екзистенційним жахом війни з відповідною захисною (у різних виявах) реакцією на реальність. Механізми такого захисту виявлялись як і в зовнішній площині діяльності людини (долучання до Збройних Сил України, волонтерство, гуманітарна допомога, тощо), так і внутрішній (психічний) площині – прийняття реальності, як вона є, звертання до Бога (Всесвіту) за порятунком, похід до психолога, медитації, тощо.

Оскільки росія грубо посягнула на свободу українського народу та поставила під сумнів саму екзистенцію України як суверенної держави, згуртування українців для побороення морально-диктаторських цінностей країни-агресора було неминучим. Історично, українці виховувались на аксіологічних принципах любові, фундаментом якої слугували, великою мірою, цінності любові християнства. Український народ завжди намагався вибороти право на власну свободу, культуру та, зрештою, суверенітет. Українці також чітко розуміли жахи війни (особливо зважаючи на Другу світову війну), тому сучасний українець є онтогенетично сформованим на цінностях любові (свобода, взаємоповага, гармонія, емпатія, відповідальність, тощо).

Станом на зараз минув третій рік повномасштабного вторгнення, і вищезгадані механізми захисту, як на соціальному, так і психічному площинах, втрачають свою ефективність. Це пояснюється, насамперед, тривалістю війни, а також, великою мірою, некомпетентними діями представниками влади у політичній сфері. Власне, довіра до правильності дій політичних представників

українського народу суттєво знизилась у 2024 році порівнянні з 2022 роком (51% у вересні–жовтні 2022р, 61% у лютому–березні 2023р, **33%** червень 2024р) (2). Одним із вагомих показників зменшення ефективності механізму захисту на духовному (психічному) рівні (окрім випадків можемо частково побачити у статистиці Разумкова, де кількість віруючих знизилась з 74,1% (2022 рік) до 67,9% (1). Вагомою статистикою можемо вважати дані ВООЗ: станом на лютий 2023, ~ 9,6 мільйонів українців оцінено як таких, що перебувають під загрозою психічних захворювань або мають їх, з них 3,9 мільйонів страждають від симптомів середньої/високої тяжкості (3).

Аналізуючи політично-соціальну сферу України, конвульсивні спроби уряду відносно законодавчої регуляції мобілізації українських військовозобов'язаних (після запровадження військового стану) здебільшою вилилось в те, що останні дещо репресуються власною державою, знецінюючи як і образ військових в Україні, так і основну цінність українців – свободи в усіх її виявах. Додатково, збільшується «діаспора» соціальної нерівності: українці закордоном мають ледь не більше привілеїв та заохочення на повернення, ніж ті, котрі лишилися та вимушені діяти у хаотичному правовому полі на всіх рівнях – правовому, економічному та освітньому. Ще більша нерівність виявляється між військовозобов'язаними та незобов'язаними – і це, більшою мірою, стосується проблематики права на перетинання кордонів України. Зрештою, найбільший розрив спостерігається між тими, хто воював чи воює, і тими, кому вдалося/вдасться уникнути безпосередньої участі у військовій дії. Окрім даних соціальних напруг, викликаними внутрішньополітичними рішеннями та законодавчими актами, важливо зазначити відсутність прозорості у комунікації між урядом та народом України, а також популістські висловлювання, які не мають нічого спільного з реальністю (наприклад, твердження, що Україна може і поверне кордони 1991 років за найближчі 2-3 роки, чого, відповідно, не сталося).

Осягаючи соціально-політичну площину, бачимо всебічний тиск на аксіологічне буття українця, а саме на аксіологічні принципи любові,

людяність. З одного боку, терор росії породжує ненависть та жорстокість в українців, окрім постійного психічного тиску. З іншого, уряд України часто зневажає Конституцію (а отже, цінності кожного українця), випускаючи непродумані закони, які часто суперечать один одному, і де права уже обмежених війною можливостей людей на достатнє проживання відбирається. Паралельно, корупція досягла неймовірних висот – фіксуються численні випадки всебічної медійної освітленості корумпованості чиновників та нардепів – проте майже жоден із них не був притягнутим до відповідальності. Права, свобода, взаємоповага, емпатія – всі ці компоненти любові знівелювались у соціально-політичній площині та відповідно нівелюють значимість кожного українця.

Зрозуміло, що в свою чергу, соціально-політична криза має прямий вплив на індивідуальному (духовному) рівні. Кожен українець стає дедалі більше напруженим, знервованим та депресивно-налаштованим, переглядаючи чергові жорсткі новини, втрачаючи близьких. Жорстокість агресора продукує ненависть, озлобленість українцями, що проявляється на психічно-онтологічному рівні (див. вищезазначену статистику ВООЗ). Схожа ситуація простежується і у релігійному просторі. Останнє може пояснюватися тим, що вірянин, прохаючи Бога про порятунок та найскоріше завершення війни, або за життя та здоров'я військових, - не отримував проханого, що й призвело до зневіри до Бога. Відповідно, психічний (духовний) стан українців тільки підкріплює зневіру у національній стійкості, у перемозі Любові над жорстокістю.

Україна (український народ), як ніколи, має бути згуртована. Для цього, надважливо продукувати той аксіологічний базис, який духовно сформував український народ. Для кожного українця зараз надважливо бути свідомим і розуміти, за що ми стоїмо та чому існуємо як нація – за свободу, за повагу, за права, за творчі можливості – все те, що становлять собою цінності любові. Відповідно, внутрішньополітичне становище України має покращитися за рахунок втілення пролюдських принципів в права українців, з пом'якшенням

поточних репресивних законів та обмежуючих прав і пропагандуючи (підтримуючи) цінності любові, які становлять Україну як країну високого деонтологічного ступеню.

*Список використаних джерел:*

1. Інформаційні матеріали. Українське суспільство, держава і церква під час війни. Церковно-релігійна ситуація в Україні-2024, (2024). К. : Разумков центр. <https://razumkov.org.ua/images/2025/01/28/2024-Religiya-religion-FIN.pdf>
2. Оцінка ситуації в країні та діяльності влади, довіра до соціальних інститутів, політиків, посадовців та громадських діячів, віра в перемогу, (2024р.) Разумков Центр. <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-sytuatsii-v-kraini-ta-diialnosti-vlady-dovira-do-sotsialnykh-instytutiv-politykiv-posadovtsiv-ta-gromadskykh-diiachiv-vira-v-peremogu-veresen-2024r>
3. WHO 2024 Emergency Appeal: Ukraine. (2024) [https://cdn.who.int/media/docs/default-source/documents/emergencies/2024-appeals/2024-who-ukraine-emergency-appeal\\_en.pdf?sfvrsn=8d480d88\\_2&download=true](https://cdn.who.int/media/docs/default-source/documents/emergencies/2024-appeals/2024-who-ukraine-emergency-appeal_en.pdf?sfvrsn=8d480d88_2&download=true)